

[Gustav Pedersen.]

ikke være nogen tiltalende Opgave for den højtærede Minister at skulle forelægge et Lovforslag af denne Karakter, naar man tager den Agitation i Betragtning, som Pariet Venstre for Valget drev imod enhver Form for Restriktioner. Det kan ikke være meget attraaværdigt lang Tid efter Regeringens Dannelse at skulle forelægge i uændret Form og med et Aars Løbetid et Forslag om at forlænge en Lov, som i sin Tid blev gennemført af en socialdemokratisk Minister, og som er den mest indgribende og den mest omfattende af alle Krigsrestriktionslovene og endvidere den mest angrebne af disse Love. Og saa maa oven i Købet dertil føjes, at Ministeren har maattet sige, at mindre kan han ikke nøjes med. At det ikke bliver betragtet ligefrem som en Opfyldelse af Valgløfterne, kan der næppe være nogen Tvivl om, og hvis der skulde være nogen Tvivl, vil den i hvert Fald forsvinde, naar man læser en Del af de Artikler, der har været skrevet i Anledning af dette Spørgsmaal.

Jeg kan, for at nævne et enkelt Eksempel, henvisse til en Artikel i „Dansk Grossist-Tidende“ af Marts 1946, en Artikel, der har til Overskrift: Det gunstigst mulige Tidspunkt for en Afvikling af Varedirektoratet er netop nu. Jeg vil gerne have den højtærede Formands Tilladelse til et ganske kort Citat. Der skrives i denne Artikel, efter at man har omtalt Forholdene i Udlandet:

„I Danmark, der har en liberal Regering, er der intet sket, endskønt enhver kan indse, at der aldrig vil findes bedre Afviklingsmuligheder for Varedirektoratet end netop nu. Til største Gavn for vort Land kunde hele den Del af Varedirektoratet, som er beskæftiget med Importen fra England, ophæves. Det drejer sig formentlig om $\frac{4}{5}$ af Virksomheden, Resten maa i hvert Fald kunne afvikles straks efter Bretton Woods-Aftalernes Ikrafttræden.“

Og videre:

„Føjes hertil, at det efter Valgets Udfald er en politisk Pligt forud for noget som helst andet at gaa i Gang med Restriktionernes Afvikling, ses det let, at alle Forudsætninger er til Stede.“

Det er i det Organ, som repræsenterer danske Grossisters Sammenslutning, blandt hvis ledende Mænd Regeringspartiet hentede en af sine mest opreklamerede Kandidater, at slikt skrives. Hvis Regeringen ikke her-efter ligeud vil sige, at Venstre i sin Valgkamp har drevet en Agitation, der har vakt farlige og uholdbare Forventninger, saa

bliver det nødvendigt at kaste noget ud til de glubske Forfølgere. Det er derfor forklarligt, at Ministeren prøver paa at faa Grossererne til at tro, at man nu gennem det administrative Arbejde vil lette paa de stramme Restriktioner.

Det er selvfølgelig rigtigt, at Ministeren har Ret og i Virkeligheden ogsaa Pligt til, saa langt som det er forsvarligt, at lette Indgrebene i Erhvervslivets Forhold. Men det er jo ikke en Opfattelse, som den nuværende højtærede Handelsminister har været alene om; jeg er tilbøjelig til at tro, at alle de Handelsministre, der gennem Aarene har administreret baade denne og de foregaaende Love, har haft den samme Indstilling. Der er altsaa ikke noget nyt i denne Tale, og der er heller ikke nogen Ret til deri at lægge et Løfte om, at det kan give en væsentlig anden Stilling for Erhvervene end den, der er givet dem gennem Loven. Det er her jeg synes, at Handelsministeren i sin Forelæggelsestale ikke desto mindre viderefører de Løfter, som man ikke har kunnet holde i Forholdet til Logivningen. Man har ikke fundet det forsvarligt at gennemføre Ændringer i selve Loven; saa foregiver man, at der ad administrativ Vej efterhaanden skal kunne lempes en hel Del. Det er i Virkeligheden efter min Opfattelse lige saa letsindigt, som det var at drive en Agitation, der gav store Forventninger i Retning af, at Loven skulde forsvinde. Som jeg sagde før, er det menneskeligt, men det er i hvert Fald ikke holdbar Politik — hvis man overhovedet vil kalde det Politik at lade sig drive i den Grad med Strømmen, at man begynder at nærme sig Afgrunden.

Det, man bebuder, er nemlig ikke noget, der har store Chancer for at blive en Realitet. De Indgreb, der er foretaget, har været nødvendige, og da Situationen i denne Forbindelse i hvert Fald ikke er lysere i Tiden, der kommer, end den har været i Tiden, der gik, saa er der heller ikke megen Sandsynlighed for, at der kan blive saa forfærdelig mange flere Friheder.

I denne Sammenhæng vil jeg gerne nævne det Spørgsmaal, som den højtærede Minister selv fremdrog, nemlig de mange Angreb, der har været paa Varedirektoratets Funktionærer. Den højtærede Minister sagde om disse Angreb, at de delvis har skuddet over Maalet. Jeg maa forstaa dette saadan, at Ministeren dermed mener, man i Virkeligheden har beskyldt Personalet for Ting, det ikke kunde være ansvarligt for. Jeg synes dog ikke, den højtærede Minister kan nøjes med at sige det saadan. Ministeren har efter